

„POJĎ, SLUŽEBNÍKU DOBRÝ...“

Na svatou Annu, patronku své milované manželky Aničky, se našemu jáhnovi Františkovi splnilo přání a vrátil se z nemocnice domů. Nikoliv proto, že by byl vyléčen, ale protože medicína vyčerpala všechny své možnosti. Několik minut po příchodu domů František zemřel. Vydal se tak z domova pozemského do domu našeho nebeského Otce. A my doufáme, že byl v jeho příbytých přijat s otevřenou náručí. Vždyť se již od dětství snažil kráčet po Božích cestách. Dokonce to vypadalo, že z něj bude strahovský premonstrát. Ale přišli bratři komunisti a vše bylo jinak. Pokud se držíme Pána Ježíše, i když nám někdo zastoupí cestu, on nám najde jinou. A tak se z Františka stal místo otce duchovního otec krásné rodiny. Zůstal ale věrný i službě u oltáře a nakonec Pánovo volání naplnil ve službě trvalého jáhenství.

Když jsem před dvěma roky ve Věstníku přál Františkovi k dvacátému výročí jáhenství, napsal jsem: „Františku, jménem nás všech ti děkuji za tvou obětavou službu Bohu i lidem. Moc dobře vím, že jsi tu byl pro lidi i dávno před svým svěcením. Často slýchám: ‚Ten pan Martinek, tolik let slouží a přitom mi přijde, že vypadá pořád stejně.‘ Tělo sice chřadne, ale duch je stále čilý. A to z člověka vyzařuje.“

Myslím, že i když tělesná schránka nakonec dosloužila, ostatní platí. A tak tam „nahoru“ volám: „Františku, díky!“ a dodávám: „Pane Ježíši, díky za Františka. Dej, ať i my jsme tvými dobrými služebníky a šířiteli tvého pokoje!“

+ P. Jiří Korda

*Jáhen František Martinek
26. 3. 1934 – 26. 7. 2018*

HOLA, HOLA, ŠKOLA VOLÁ!

Výuka náboženství bude opět každou středu od 16.30 s výjimkou prázdnin a státních svátků a střed prázdninám a svátkům předcházejících, začínáme 19. září. Přihlášky najdete v tiskovinách a na webu.

Příprava na první svaté přijímání bude probíhat ve stejný čas jako výuky náboženství a trvá celý školní rok, přihláška je stejná jako na výuku náboženství.

Předškoláky, tedy děti alespoň čtyřleté, schopné vytrvat na celé výuce bez přítomnosti rodičů, bude mít opět paní učitelka z CMŠ Studánka Veronika Koběřská. Prvňáky pan kaplan, druhou a třetí třídu sestra Bernarda, čtvrtou a pátou paní Jarmila Klingerová. Přípravu na svaté přijímání povede Tere-

zie Křížková a Magdaléna Melzerová, speciální část přípravy pak budu mít na starosti já. Všechny důležité informace naleznete na přihlášce. Prosím odevzdávejte ji podepsanou, nestačí zaslání mailem. Jménem všech vyučujících moc prosím o včasné vyzvedávání dětí.

Děti z šesté a vyšší třídy ZŠ a mládež mají opět možnost chodit do některého ze společenství. Ta se obvykle konají jednou za čtrnáct dní. Stačí, když se oni, nebo jejich rodiče obrátí na mne, nebo na koordinátora mládeže Prokopa Jirsu. Kdo již nějaké společenství navštěvuje, ať zkontaktuje svého vedoucího, nebo si hlídá termín první schůzky po prázdninách.

P. Jiří Korda

KŘEST NA STARÁ KOLENA, ZPOVĚĎ TŘEBA PO PADESÁTI LETECH

Nenechali vás rodiče pokřtít a přál(a) byste si to? Byli jste u zpovědi, tedy svátosti smíření, naposledy před mnoha lety, nebo dokonce ještě nikdy v životě? Nestihli jste doposud přípravu na svaté přijímání nebo na biřmování? Rádi vám budeme věnovat svůj čas a pomůžeme vám připravit se na přijetí

těchto svátostí. Stačí se osobně dohodnout po některé mši svaté, zavolat nebo napsat mail. Totéž platí i v případě, že si s námi chcete třeba jen nezávazně pohovořit.

Na viděnou se těší

otcové Jiří a Petr a sestra Bernarda

PŘED LIDMI I PŘED BOHEM

Nebrali jste se v kostele nebo dokonce vůbec? Nebo jsou vaše manželské záležitosti komplikovanější a neví-

te, zda by bylo možné to „nějak spravit“? Prosím, nebojte se na mne obrátit.

P. Jiří Korda

STAROSTA MČ PRAHA 4 UDĚLIL ZÁŠTITU PROJEKTU CENTRA LHOTKA

Vážený pane Kordo,
jsem seznámen se současným nevyhovujícím stavem fary a kostela Panny Marie na Lhotce, a proto dlouhodobě sleduji a podporuji přípravu stavebních úprav, které povedou jak ke zlepšení standardů stavby a otevření prostoru chrámu do bočních lodí, tak k realizaci farního centra. Jsem přesvědčen, že obojí nepochybně přispěje ke zlepšení komunitního a kulturního prostředí v místě.

Záměr „Centrum Lhotka“ (Stavební úpravy fary a kostela Panny Marie Královny míru – Praha Lhotka na pozemcích parc. č. 1, 2, 1886/2, 1887/3 k. ú. Lhotka) má dlouhodobý vývoj. Komise rozvoje MČ Praha 4 v roce 2013 souhlasila s předloženou dokumentací a citlivým architektonickým řešením. V srpnu 2017 bylo pravomocně potvrzeno územní rozhodnutí a je dále aktivně pokračováno v přípravě stavby.

Projektu komunitního a duchovního „Centra Lhotka“ uděluji záštitu starosty. Je samozřejmě možné dále uvádět tento fakt na propagačních materiálech záměru.

S přátelským pozdravem

Mgr. Petr Štěpánek, CSc.,
starosta městské části Praha 4.
V Praze dne 18. června 2018

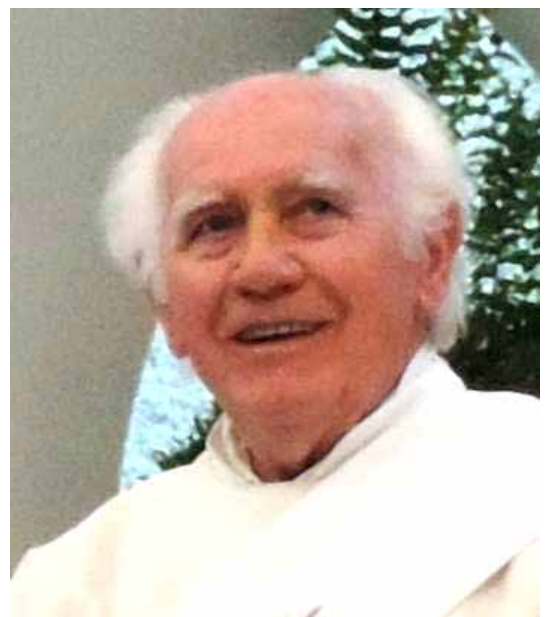
ODEŠEL NÁŠ JÁHEN FRANTIŠEK MARTINEK

Text převzatý ze smutečního oznámení:

Opravdu veliký je, kdo má velikou lásku. Opravdu veliký je, kdo je sám v sobě maličký a za nic pokládá vrchol cti světské. Opravdu moudrý je, kdo všechny světské věci pokládá za smetí, aby získal Krista. Opravdu učený je, kdo plní vůli Boží a zanechává své vůle vlastní. (Sv. Tomáš Kempenský, Čtyři knihy o následování Krista)

S bolestí, ale s vírou ve shledání oznamujeme, že dne 26. července 2018 nás ve věku 84 let na věčnost předešel náš milý manžel, tatínek, dědeček a pradědeček Mgr. František Martinek.

Manželka Anna s rodinou

SETKÁNÍ S JÁHNEM FRANTIŠKEM

Našeho jáhna Františka jsem poznal ve lhoteckém chrámovém sboru, kde on už byl, když já jsem do něj v roce 1975 přišel. Oba jsme stáli jako basisté poblíž sebe a už tehdy jsem mohl vnímat Františkův vrozený klid. Dokud pád komunismu neotevřel Františkovi cestu ke studiu teologie, potkávali jsme se tedy nejméně jednou týdně na zkoušce sboru. Vrozený klid, ale žádná zamračenost! Ani tehdy, když jsem „zazlobil“. Setkání s Františkem bylo mnoho, ale některá mi zvlášť utkvěla v paměti.

Nenápadný a věrný služebník

Když jsem na Vánoce v roce 1980 dostal „opušťák“ z vojny a na Štědrý den jsem přicházel do kostela, první, do koho jsem před kostelem „vrazil“, byl František a svým přívětivým rozzářeným pohledem mě přivítal a hned dodal, že doufá, že jdu zpívat „Rybovku“. To přivítání a pozvání ke zpěvu bylo po příjezdu z prostředí tehdejších khaki mozků jako balzám na duši.

Poutní mše s P. Janem Ihnátem, SDB

V souvislosti s přípravou na jáhenství František náš chrámový sbor opustil, ale potkávat jsme se nepřestali. Když už působil na Lhotce jako jáhen, postavil ho Hospodin do nelehké situace: pomáhat vážně nemocnému P. Rudolfovi u oltáře nebylo jednoduché, nastávaly složité situace a jáhen František se je snažil v klidu řešit, dávat do pořádku. Někdy se mu to podařilo, jin-

S P. Bedřichem Vymětalíkem

dy méně a také byl nejméně jednou nemocným P. Rudolfem „umlčen“. Přišlo mi to líto, tak jsem po mši sv. za Františkem šel ve snaze ujistit ho, že pravda byla na jeho straně a že vážná choroba P. Rudolfa je tou příčinou. František se na mě svým láskyplným všeobjímajícím pohledem podíval a řekl: „Jakube, já vím, to neřeš...“

O jáhnovi Františkovi jsme věděli, že chodí navštěvovat osamělé a nemocné

S kardinálem Dominikem Dukou

lidi a že to je obrovská a náročná služba. Před lety jsem větší část adventu proležel v Thomayerově nemocnici a na osamělost jsem si vůbec nemohl stěžovat. Moje doktorka i moje žena za mnou byly každý den, zastavili se i jiní. To ale byly návštěvy dohodnuté, očekávané. Jaké úžasné překvapení, když se jednou otevřely dveře a do pokoje vstoupil František. Z jeho pohledu samozřejmě s Nejsvětější Svátostí, což pro mě vůbec žádná samozřejmost nebyla. Nebyl jsem vážně nemocen (byť vyhrězlá plotýnka mě hodně potrápila),

Se Zdenkem Wasserbauerem

takže to pro mě opravdu bylo úžasné překvapení, jednak že k Františkovi informace o mé hospitalizaci doputovala, jednak že si během své návštěvy

v Thomayerově nemocnici udělal čas. Po krátké společné modlitbě jsem měl tendenci pozdrzet Františka a popovídat si s ním. Dal mi malou příležitost, ale pak se velmi přívětivě omluvil s tím, že má před sebou ještě řadu návštěv u pacientů po téměř celé nemocnici. A po celou dobu tohoto setkání z Františka vyzařoval jeho láskyplný všeobjímající pohled. Ostatně jako vždy.

S P. Jordanem Vinklárkem, OP

O Františkově dlouholeté službě nemocným a osamělým jsme ve farnosti skutečně věděli, ale málokdo si dovede představit její rozsah a její náročnost. Jak pro něj samého, tak pro Františkovu rodinu. Za jáhna Františka

S biskupem Václavem Malým a se svým vnukem Tomášem

jsme se při jeho pohřbu přimlouvali, protože to je součást obřadů. Ale ruku na srdce: bylo toho Františkovi vůbec zapotřebí? Nejsem teolog, ale náš velkorysý Hospodin si je přece velmi dobře vědom toho obrovského množství dobra a lásky, jež František během své pozemské pouti velkoryse, byť se svou přirozenou skromností, rozdával. Že by tedy Hospodin potřeboval slyšet naše přimlouvy za Františka? Osobně si mys-

lím, že mnohem víc potřebujeme my Františkovy přimlouvy u Hospodina. Pro mě je totiž František prototypem člověka, o němž platí staré české přísloví, že šel rovnýma nohama do nebe.

Setkání s Františkem mi utkvěla nejen v paměti, ale František mi je vtiskl do srdce. Velký dík Bohu za Františka a za to, že jsem se s ním mohl setkávat.

Jakub Hradec

TĚŠÍME SE NA SHLEDÁNÍ

Bylo to krásné rozloučení s jáhnem Františkem Martinkem. Na rozdíl od civilních pohřbů jsou loučení v kostelech plná víry, naděje a lásky. Na kyticích měl nápisy: Těšíme se na shledání. Všichni farníci a i z jiných farností ho měli rádi a vážili si ho. Svého času mi pater Rudolf říkal: „Všichni odcházíme, abychom se zase jednou sešli.“ Pan Martinek byl jeho velkým spolupracovníkem. Když se hrála píseň Matičko Kristova, klíčnice nebe, vzpomněla jsem si, jak ji měl pater Rudolf rád. I na jeho pohřbu jsme ji zpívali u hrobu.

Pana Martinka jsem znala od dětství. Vidala jsem ho na Lhotce, jak klekával

poblíž oltáře a vroucně se modlil. Jeho hluboká víra a dobrota se mi vryly do paměti. Byl pro mne příkladem opravdovosti, obětavosti a lásky. Žil evangelium v praxi. Vděčím mu za obětavé návštěvy v Krči v nemocnici, kde jsem po úrazu ležela tři měsíce. Úraz se mi stal týden před Vánocemi a pan Martinek za mnou o svátečním dnu přišel. To vše zůstává v mém srdci. Stále ho budu vidět u oltáře a myslet na něho v modlitbách. Patřil k pilířům naší farnosti.

Eva Kocmanová

O panu Martinkovi se dočtete také ve Věstnicích 6/1996, 6/2000, 7/2000, 6/2006, 5/2014, 9/2016, 11/2016.

K NOVÝM BANKOVNÍM ÚČTŮM NAŠÍ FARNOSTI

Milí farníci, v souvislosti s publikací přílohy o našem projektu v Katolickém týdeníku jste mohli zavnímat, že má naše farnost otevřen transparentní účet u FIO banky pro veřejnou sbírku.

Veřejná sbírka má své právní náležitosti, jimiž vás nechci zahlcovat. Obecně řečeno se týká sbírání finančních prostředků na náš projekt mimo naši farnost, tedy například prostřednictvím přílohy v Katolickém týdeníku, inzercí v médiích a dalšími specifickými aktivitami mimo naši farnost. Identifikace tohoto účtu veřejné sbírky je na <https://centrumlhotka.cz>.

Příspěvky farníků na stavbu

Během léta jsme otevřeli další bankovní účet pro financování projektu rozšíření našeho kostela a výstavbu našeho farního domu, abychom důsledně oddělili finanční prostředky týkající se tohoto projektu od prostředků týkajících se běžného provozu naší farnosti. Je to důležité pro celou řadu organizačních věcí, pořádek v obou agendách a transparentní komunikaci s oprávněnými subjekty. Tento nový účet má číslo 53 23 72 03 39 / 0800 (Česká spořitelna) a na něj mohou naši farníci převádět své příspěvky – ať již pravidelné nebo mimořádné. Toto bankovní spojení také můžete sdělovat dalším

dárcům ve svém okolí, když se je snažíte získat pro podporu našeho projektu. Pokud tedy někdo z vás má pro úhradu příspěvků na projekt naší farnosti nastaven buď trvalý příkaz, nebo tzv. šablonu ve svém elektronickém bankovníctví, **moc vás prosíme, abyste změnil čísla účtu na nové – 53 23 72 03 39 / 0800.** Variabilní symbol č. 100 se nemění, platí i pro tento nově zřízený účet.

Běžný provoz farnosti

Účet č. 74 32 63 29/0800 funguje i nadále, ale je určen výhradně pro financování běžného provozu naší farnosti. Pokud tedy někdo chce přispět na běžný provoz farnosti, měl by použít tento náš původní účet.

Děkujeme za to, že věnujete pozornost i této problematice. Respektováním uvedených informací nám pomáháte k pořádku v ekonomických agendách naší farnosti. A samozřejmě také děkujeme za všechny dary.

Z pověření P. Jiřího Kordy

Jakub Hradec

STAV ÚČTU K PROJEKTU CENTRUM LHOTKA sledujte na <https://centrumlhotka.cz>.

Ke 31. 7. 2018 se nám podařilo vybrat 7.329.572 Kč, to je 7% z potřebné částky. Všem dárcům děkujeme.

VÝZVA REDAKCE VĚSTNÍKU FARNÍKŮM

Děkujeme přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. Pokud je máte, oživte také fotografiemi z události. (**red.**)

TOMÁŠ SIXTA: NA LHOTCE JSEM DOMA A JSEM TU RÁD

V rámci přípravy podkladů pro přílohu Katolického týdeníku jsme oslovili naše čtyři bohoslovce, aby odpověděli na tři otázky. Protože prostor v Katolickém týdeníku byl omezený, jejich odpovědi vyšly hodně zkrácené, proto ve Věstníku otiskujeme jejich odpovědi v nezkrácené verzi. Jako poslední představujeme příspěvek Tomáše Sixty, který po prázdninách nastoupí do třetího ročníku arcibiskupského semináře v Praze.

1. Kdy jsi poprvé začal uvažovat o kněžském povolání, ucítil v srdci „Boží volání“ tímto směrem? Jakou jinou profesní dráhu jsi zvažoval?

Rozhodně nejsem ten typ, který se narodil se sepjatýma rukama a od dětství nesundal svatozář, ale je pravda, že moje uvažování o této cestě začalo už hodně brzo. Vybavuji si, že jsem o tom přemýšlel třeba už ve dvanácti letech.

Za skutečný „start“ ale považuji moment, když jsem ve svých patnácti letech měl na závěr jednoho tábora pro mládež v Kostelním Vydří napsat dopis Bohu. Napsal jsem asi čtyři odstavce a na konec jsem dopsal: A kdybys chtěl, abych byl knězem, tak jím budu. Ten dopis mám mimochodem stále schovaný.

Pak jsem vyváděl různý blbosti, no a po maturitě jsem nastoupil na můj vysněný obor Český jazyk a literatura na FF UK. To je i odpověď na druhou

část otázky – ač by to do mě někdo třeba neřekl, tak miluju literaturu a je to něco, co ke mně nějak intenzivně mluví. Hrozně moc jsem chtěl studovat literaturu, zvláště české básníky 20. století, třeba Reynka, Zahradníčka nebo mého oblíbeného Ivana Martina Jirouse.

Jenže během prvního roku studia se ve mně na základě jednoho rozhovoru hnulo to povolání, které ve mně bylo už dlouho přítomné, a já jsem si podal přihlášku. To, že jsem musel opustit studium literatury a možnost stát se literárním historikem nebo teoretikem je pro mě jedna z největších obětí, kterou jsem svému povolání musel přinést.

Foto ze Zahradní slavnosti 2016

2) Ovlivnilo tě nějak v tvém rozhodování lhotecké společenství?

Lhotecké společenství mě ovlivnilo v mém životě z víry, no a tím pádem i v mém povolání. Třeba tím, že mě s trpělivostí podrželo ve chvílích mého divokého dospívání. Také mi později dalo důvěru pustit mě k pořádání různých akcí pro mládež atp.

No a v neposlední řadě mě otec Jiří Korda několik let nenápadně popichoval a také mi poskytl upřímné, moudré a praktické rady poté, co jsem mu oznámil, že se teda budu hlásit do semináře.

3) Měl jsi možnost poznat život i v jiných farnostech? Případá ti Lhotka v něčem specifická?

Lhotka je specifická, alespoň když to srovnám s tím, co jsem mohl zažít jinde, činnostmi svých farníků. Nevím, jak je to teď, ale když jsem odcházel do semináře, byla situace taková, že nebylo možné rozjíždět jakoukoliv další aktivitu, protože všechny večery v týdnu běželo v kostele několik programů vedle sebe a jakákoliv další aktivita už by se prostě nikam nevešla.

Srovnávání je věc velmi ošemetná, tak se do něj moc nechci pouštět, ale čím je pro mě Lhotka specifická, je to, že jsem tam doma a jsem tam moc rád.

Otázky kladla **Lenka Kapsová**

SPORT A VÍRA MŮŽOU BÝT PRO VŠECHNY.

Druhý ročník Lhoteckého běhu se uskuteční 15. září 2018 ve 13.00 na hřišti FC TEMPO v Praze 4 – Lhotce

Milí rodiče, přátelé, kamarádi a sportovci!

Již tento měsíc 15. září nás čeká druhý ročník Lhoteckého běhu. Bude probíhat v areálu FC Tempo a blízkém lese. Jsou pro vás připraveny různé délky tras: dětská trasa, 2 km, 5 km a 7 km. Dále se můžete těšit na přátelské posezení, popo-

vídání a na děti budou čekat soutěže a skákací hrad. Takže neváhejte a dorazte s dětmi, přáteli i kamarády.

Více informací naleznete na stránkách www.lhoteckybeh.cz.

Za organizační tým

Petr Burda

Foto Zuzana Šulcová

ZAHÁJENÍ NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU

Milí rodiče, děti a přátelé CMŠ Studánka, stalo se již tradicí zahájit nový školní rok mší svatou na Lhotce v kostele P. Marie Královny míru. Slavnostní zahajovací mše svatá pro školní rok 2018/2019 se uskuteční v pátek **31. srpna od 8.30.** Jsou na ni zvány děti i rodiče. Tento

den nebude v MŠ běžný provoz, po mši je možné jít s dětmi na zahradu MŠ a tam s nimi posvačit, děti si mohou na zahradě pohrát a rodiče se mohou mezi sebou neformálně seznámit. Běžný provoz MŠ začne v pondělí 3. 9. od 7 do 17 hodin.

Těšíme se na vás.

Magda Vičková

„POVÍDÁNÍ SE SPORTEM“ V CMŠ STUDÁNKA

„Povídání se sportem“ je projekt, který v naší školce zahajuje už 4. ročník a jak jinak než sportem. Na Lhotecký běh si půjdeme vyzkoušet, co jsme se naučili. S běháním máme dobré zkušenosti a startovat nás naučila slavná atletka paní Jarmila Kratochvílová.

Cílem projektu je:

- seznámit děti s co možná nejvíce sportovními odvětvími,
- naučit děti sportovat pravidelně,
- nebát se vyzkoušet něco nového,
- zažít úspěch a získat sebevědomí při sportu,
- vzbudit v dětech emoce a pocity, které zažijí jen u sportu.

Jak?

- Pravidelně se setkáváme s našimi úspěšnými profesionálními sportovci, kteří dětem povídají o svých začátcích, trénincích, úspěších, ale hlavně si s dětmi společně zasportují.
- Potvrdilo se nám, že spolupráce s profesionály je pro děti velkou motivací a jejich úspěchy jsou velmi inspirativní.

Navštívilo nás už mnoho profesionálních sportovců jako např. Imrich Bugár, Jarmila Kratochvílová, Olga Šípková, Antonín Panenka nebo jsme třeba navštívili Jaromíra Jágra na tréninku...

Jsme moc rádi, že se můžeme účastnit takové úspěšné akce jako je Lhotecký běh a to i díky Praze 12, která nás finančně podpořila. Děkujeme!

Sylva Hurajtová

Atletka Jarmila Kratochvílová v CMŠ Studánka

NA ZELENOU HORU NÁS PUTOVALO PROCESÍ

Ve dnech 16.–17. 6. 2018 jsem se spolu se synem zúčastnil pouti našeho farního Společenství otců s dětmi, jejímž cílem byl poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře u Žďáru nad Sázavou, významné poutní místo a architektonický barokní klenot stavitele Jana Blažeje Santiniho Aichla. Putovalo nás celkem třináct dospělých včetně otce Jiřího, který nás na pouti duchovně doprovázel, a devatenáct dětí. To už je, dá se říci, celé procesí.

Když jsem přemýšlel, o co se podělit se čtenáři Věstníku ve svém krátkém článku, zda o popis cesty, duchovní rovinu pouti, zážitky z cesty nebo o krásy spatřené během ní, ať už vytvořené Boží či lidskou rukou, dospěl jsem nakonec k závěru, že se s vámi podělím o pocity poutníka, tedy člověka na cestě. Pokaždé, když někam vyrážím, dělám si vždy o cestu starosti. Abych se na ni dobře připravil, abych nic důležitého nezapomněl zabalit, aby mě zkrátka nic nepříjemného během ní nepřekvapilo. V případě, že cestuji s dětmi, dělám si o to větší starosti. Nutno poznamenat, že čím dokonaleji se člověk na cestu připravuje a čím větší starosti si o ni dělá, snižuje sice pravděpodobnost, že ho nějaká nepříjemná záležitost překvapí, zároveň však může ovlivnit svou starostí samotný průběh cesty natolik, že pak není mnohdy připraven přijímat ani ta příjemná překvapení. Je to však jako v životě, kdy člověk má vkládat úsilí do každé své činnosti, ale nezapomínat na modlitbu a s důvěrou odevzdat sebe i své blízké do Božích rukou, jelikož není v jeho moci připravit se na vše. Zde stojí

za povšimnutí příklad dětí, které svou důvěru na cestě vkládají do rodičů a dospělých, které mají kolem sebe, a jsou v tomto ohledu spíše jejich protipólem. Organizátorem naší pouti byl Martin Koníček, který měl jako vždy vše dokonale, dalo by se říci „po minutách“, připraveno. K tomuto jeho úsilí, za něž mu patří náš velký dík, pak ještě každý z poutníků přidal svůj „vklad“. Na cestu jsme byli tedy více než dobře připraveni. Zbývalo už jen odevzdat její průběh a své úmysly Bohu, aby se stala skutečnou poutí k němu. Myslím, že se to nakonec každému z nás zdařilo a že naše putování přineslo mnohá příjemná překvapení a došlo naplnění...

Aleš Bílek

SENIORI NA UNIVERZITĚ

Už nám není dvacet, ani třicet, ale škola nás stále baví. Možná víc než za mlada, protože – podržte se – nikdo nás nezkouší ani nepíše písemky. Ani se nepřipravujeme na své budoucí povolání. Nás to prostě zajímá a máme chuť se něco dozvědět. Chodíme na U3V – Univerzitu třetího věku, kdo by snad nevěděl – a zajímá nás teologie. Letos jsme to vzali z gruntu. Probírali jsme základy filozofie, církevní dějiny, církevní právo, dějiny křesťanského

umění, úvod do Písma sv., do morálky, do liturgiky a další zajímavá témata. Letos nás chodilo z naší farnosti okolo dvaceti a jsme parta k pohledání. Podporuje nás otec Jiří. Mnozí nám studijní materiály a také chodí do Karolina, kde máme každý rok předávání osvědčení. Na třídní schůzky chodit nemusí, i když je náš otec, žádné nejsou. Jsme rádi, že můžeme další školní rok pokračovat, a kdyby nás bylo více, bylo by to prima.

Marie Toepferová

Fotograf a současně účastník – to se prostě na jednu fotku bez stativu neudělá ☺

Foto Marián Paľo a Jaroslav Kyrál

DOTEK NEBE

Ve svátek apoštolů sv. Petra a Pavla 29. 6. jsem měla po delší době cestu do města. Udělala jsem kytici z kavkazského žebříčku a den začala mší svatou u sv. Ignáce. Sestra Anna ze Společenství sester Ježíšových mě uviděla a nečekaně mile mi zadala druhé čtení. A pak jsem u ambonu četla 2. list apoštola Pavla Timoteovi: „Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem uchoval.“ To mě

hluboce oslovilo, neboť tento verš je vyražen na bronzové pamětní medaili, která byla zhotovena ve prospěch obnovy strženého mariánského sloupu. Také žalm: „Pán mě vysvobodil ze všech mých obav“, mou duši potěšil. Při písni Svatý Petře, svatý Pavle jsem vzpomínala na svého tatínka varhaníka.

Eva Kocmanová

Pamětní medaili dal vlastním nákladem vyrazit plzeňský katecheta B. Köhler v r. 1921.

NAHLÉDNUTÍ DO SVĚTA ARABSKÉ HUDBY

Červnovou farní akademií (10. 6. 2018) nazval přednášející P. Mgr. Petr Šleich, náš farní vikář, *Nahlédnutí do světa arabské hudby*. Nebylo to poprvé, kdy se P. Šleich věnoval tomuto tématu, připomeňme např. jeho přednášku o hudbě židovské. Jeho koníčkem je ale také výtvarné umění.

V úvodu jsme se dozvěděli, že kořeny arabské hudby, jak ji známe dnes, leží vlastně v Evropě, konkrétně v jižním Španělsku, které se ve středověku stalo západní výspou islámského světa – Berbeři a Arabové ze severní Afriky, tzv. Maurové, v roce 929 zde vyhlásili samostatný córdobský chalifát. Ten, ve své době kulturní i vzdělanostní úrovni převyšoval většinu evropských států. Maurskou architekturu lze obdivovat i v dnešní době v historických jádrech měst, jako jsou Córdoba, Granada a Sevilla. S ohledem na předmět přednášky je třeba zmínit, že většina hudebních nástrojů, např. loutna, dále předchůdce houslí, bubny aj., pocházejí právě z této oblasti.

V průběhu přednášky jsme slyšeli audio ukázky v podání devíti interpretů pocházejících celkem ze šesti arabských států; poslední byl videoklip zaznamenaný na závěrečném koncertu při příležitosti udílení Nobelovy ceny míru ve Stockholmu v roce 2015. Sled ukázek byl řazen podle států. (Názvy ukázek jsou převzaty z internetových zdrojů v anglickém překladu.)

Maroko: interpretkou klasické andaluské hudby byla Amina Alaoui (*1964), která nyní žije v Paříži. Ukázka byla báseň z 12. století „Ó krása“ a druhá „When she started to walk“ – „Když začala chodit“.

Alžírsko bylo zastoupeno třemi interprety. Lili Labassi (1897–1969) – alžírský Žid zahrál „O you, who is going to

the Sahara“ – „Ty, kdo jdeš na Saharu“, dále Dahmane El Harrachi (1926–1980), alžírský Berber, s písní „You, the one leaving“ – „Ty, který odcházíš“ a Souad Massi (*1972) – alžírská Berberka s písní „No one but you“ – „Nikdo, ale ty“.

Egyptská ukázka byla z písně Syřanky Asmahan žijící v Egyptě (1912–1944): milostná píseň „My beloved, come“ – „Můj milý, pojď“.

Syrie byla zastoupena zpěvačkou arménského původu jménem Lena Chamamyán (*1980). První ukázka v arménštině „Let me die by the mountain's wind armenian“ – „Nech mne umřít horským větrem arménským“ a druhá v arabštině „Love in Damascus“ – „Láska v Damašku“.

Z Libanonu byla působivá ukázka interpretky Fairuz (*1935) křesťanky, opěvující hymnickou formou Jeruzalém „Flower of citites Jerusalem – „Květina měst Jeruzalém“. Druhá ukázka, věnovaná staré Andalusii, byla z repertoáru zpěvačky jménem Fadia el-Hage (*1962).

Zpěvačka z Tuniska Emel Mathlouthi (*1982) ve videoklipu zpívala píseň „My Word is Free“ – „Moje slovo je svobodné“. Ta se stala hymnou v období tzv. arabského jara zejména mezi mladými lidmi.

Za úsilí věnované přípravě přednášky patří přednášejícímu dík.

Karel Štamberg

NA CHATĚ HORALKA JAKO DOMA

Ve dnech 7.–12. 7. se naše rodina zúčastnila manželské obnovy na chatě Horalka ve Sněžném v Orlických horách. Na duchovní cestě nás provázeli kněz Jan Balík a manželé Múčkovi. Obnovy se účastnilo přibližně dvacet rodin, což pro organizaci znamenalo 40 dospělých a nepočítaně dětí. O ty nejmenší se starala parta mladých, za všechny jmenujme Editu Danielovou, kteří chatou Horalkou jako děti také prošli. Svoji ochotou nám poskytli velký dar – vzácný čas bez dětí. To nám umožnilo se soustředit na duchovní program a více si z něj odnést.

Jediný dochovaný Hekův portrét

Hned při příjezdu nás zarazilo, kolik tu máme známých ze Lhotické farnosti v Praze, aniž bychom to jakkoli plánovali. I díky tomu, jsme se zde s mojí ženou Alenkou hned cítili jako v domácím prostředí. I náš syn Hynek zde našel svého nejlepšího kamaráda Fanouška! Velmi příjemně nás překvapilo užitečné fázování programu pro rodiče bez dětí s časem pro

rodinu. Stihli jsme tak několik výletů po okolí. Například pěší túru z Olešnice na Polomský kopec, návštěvu skanzenu středověké vesnice Villa Nova, ve které archeologové zkoušejí stavět obydlí s tehdejšími nástroji a materiály, nebo výlet do Dobrušky, kde jsme navštívili rodný domek Františka Vladislava Heka (F. L. Věka). Většinu výletů nám při společném stolování poradily rodiny, které na Horalku jezdí opakovaně. I my se budeme snažit za rok přijet znovu. Už jen proto, abychom složili účty, co jsme si letos z Horalky odnesli a zda se nám to podařilo zapracovat do každodenního života.

Karel Sivulka s rodinou

Účastníci manželské obnovy ve Sněžném v Orlických horách

TAJEMSTVÍ ZAKÁZANÉHO POKOJE

Z nemocnice telefonovala sociální pracovnice a žádala nás o poskytnutí zdravotních služeb pro sestry Marii a Martu, které budou propuštěny v pátek domů. Dámy bydlí ve společném bytě nedaleko stanice metra Kačerov.

Lékařka z nemocnice ordinuje každodenní návštěvu, při které má zdravotní sestra kontrolovat fyziologické funkce, zdravotní stav, užívání léků a jedné ze sester převázat proleženinu. Péči je třeba zahájit ihned po propuštění, protože sestry nemají příbuzné.

Naše vedoucí sestra Radka šla udělat příjem hned v pátek po poledni. Obě klientky byly milé a usměvavé. Byt byl čistý, pohyblivější z obou sester, Marie, jím naši sestřičku ochotně provedla. Jen do zadní místnosti ji nepustila a zdůraznila, že nikdy nesmí otevřít tyto dveře. Radka nad tím nepřemýšlela a klientce vše odkývala. Vyplnila papíry potřebné k zahájení péče a běžela dál.

V sobotu šla na návštěvu naše Maruška, v neděli pak Hanka. Obě zdravotní sestry absolvovaly stejný uvítací rituál spolu s instrukcí, že za žádných okolností nesmí otevřít dveře zadní místnosti. V pondělí odpoledne se sestřičky sešly v kanceláři na kávu. Všechny tři meditovaly nad tím, co v té místnosti Marie s Martou schovávají? Sestřička Maruška říkala, že je v bytě klientek zvláštní zápach. Hanka potom, že slyšela z pokoje zvláštní šramot. Radka nad tím kroutila hlavou a já se

jím smála, že to je jako v pohádce o zakázané komnatě.

U obou klientek se postupně vystřídaly všechny naše zdravotní sestry. Dohady o tom, co zakázaná místnost skrývá, dosáhly neuvěřitelných rozměrů. Fantazie zaměstnanců přeskakovaly od ukryté mrtvoly, přes pirátský poklad, až po bláznivého utajeného příbuzného.

Rozuzlení přišlo po několika měsících. Sestřička Petra se zdržela u jiného klienta, kterému musela zavolat lékaře. Přišla k oběma sestrám v neobvyklou dobu. Paní Martu našla v jejím oblíbeném křesle, paní Marii nebylo nikde vidět. Ošetřovala tedy Martu, když se ze zapo-

vězené komnaty ozvala rána jako z děla a hlasitý výkřik. Petra se nerozmýšlela, doběhla ke dveřím a prudce je otevřela. Za nimi našla paní Marii, která seděla na zemi s naraženou kostrčí, a nad ní se vznášel ten největší papoušek, kterého Petra prý v životě viděla. Celá místnost byla proměněná v obrovskou klec. Sestry už ale nezvládaly úklid, takže podlahu i nábytek pokrýval ptačí trus, který byl zdrojem podivného zápachu v bytě. Sestřička Petra pomohla paní Marii vstát, naštěstí se jí nic vážného nestalo. Ale jejich tajemství bylo konečně odhaleno.

Přeji vám krásné září. **Eva Černá**
ilustrace: <https://pixabay.com>

KALENDÁŘ – ZÁŘÍ 2018

SOBOTA 1.9.	První sobota v měsíci
16.00	Mariánské večeradlo
17.00	Mše svatá
17.40	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsvětější svátosti

NEDĚLE 2.9.	22. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 3.9.	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství Alfa plus

ÚTERÝ 4.9.	
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru, požehnání do nové sezóny

STŘEDA 5.9.	Sv. Terezy z Kalkaty
8.00	Mše svatá
8.30–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
18.45–20.00	Jedno ze společenství mládeže (6. tř. ZŠ – SŠ)

ČTVRTEK 6.9.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
9.30	Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ulici

PÁTEK 7.9.	První pátek v měsíci
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 8.9.	Svátek Narození Panny Marie
10.00 katedrála	Jáhenské svěcení O. Kapsného a jeho kolegů
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 9.9.	23. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti s žehnáním aktovek a školních potřeb
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 10.9.	
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství mužů a otců

ÚTERÝ 11.9.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 12.9. Jména Panny Marie	
8.00	Mše svatá
8.30–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
18.45–20.00	Jedno ze společenství mládeže (6. tř. ZŠ – SŠ)

ČTVRTEK 13.9. Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
19.00	Společenství Zacheus

PÁTEK 14.9. Svátek Povýšení svatého Kříže	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 15.9. Památka Panny Marie Bolestné	
13.00–17.00	Lhotecký běh – viz plakátky a www.lhoteckybeh.cz
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 16.9. 24. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 17.9.	
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství Alfa

ÚTERÝ 18.9.	
10.00–14.00	Vikariátní konference kněží III. pražského vikariátu
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá

STŘEDA 19.9.	
8.00	Mše svatá
8.30 – 9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
16.30–17.15	Výuky náboženství a příprava na 1. sv. přijímání, první setkání po prázdninách
17.30	Ministrantská schůzka, první setkání po prázdninách
18.45–20.00	Jedno ze společenství mládeže (6. tř. ZŠ – SŠ)

ČTVRTEK 20.9. Sv. Ondřeje a druhů, korejských mučedníků	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Biblické setkání

PÁTEK 21.9. Svátek Sv. Matouše, apoštola a evangelisty	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 22.9.	
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 23.9. 25. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 24.9.	
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství mužů a otců

ÚTERÝ 25.9.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 26.9. Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků, bl. Pavla VI., papeže	
8.00	Mše svatá
8.30 – 9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30–17.15	Výuky náboženství a příprava na 1. sv. přijímání
18.45–20.00	Jedno ze společenství mládeže (6. tř. ZŠ – SŠ)

ČTVRTEK 27.9.	Památka sv. Vincence z Pauly, kněze
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
19.30	Společenství Zacheus
20.00	Modlitba Taizé
PÁTEK 28.9.	SLAVNOST SV. VÁCLAVA, mučedníka, hlavního patrona českého národa
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
17.00–18.00	Modlitební Triduum matek
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
Sobota 29.9.	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
17.00	Mše svatá
18.00–19.00	Modlitební Triduum matek
NEDĚLE 30.9.	25. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00–18.00	Modlitební Triduum matek
18.30	Mše svatá

Změna programu je vyhrazena. Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. V kostele jsou k dispozici nízkolepkové hostie, stačí o ně přede mší požádat.

MARIÁNSKÉ ZÁŘÍ

Zatímco 7. října je památka P. Marie Růžencové a podle tohoto svátku se celý měsíc říjen nazývá růžencovým, v září máme dokonce tři mariánské svátky:

8. září svátek Narození P. Marie

Radujme se z narození nejsvětější Panny Marie, neboť z ní vzešlo slunce spravedlnosti, Kristus, náš Bůh. Jejím narozením se otevřela cesta k naší spáse.

12. září je památka Jména P. Marie

Požehnaná jsi, Panno Maria, od Pána, nejvyššího Boha, mezi všemi ženami na zemi; on tak proslavil tvé jméno, že nevymizí tvá chvála z úst lidí.

15. září památka P. Marie Bolestné

Simeon řekl Panně Marii: On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat; i tvou vlastní duší pronikne meč.

PLÁNUJEME

28. 10., 28. 11., 28. 12. – v 16.15 modlitby za národ v katedrále u hrobu sv. Václava

11. 11. posvícení – oslava 81 let od posvěcení našeho kostela

---

OMLUVA

V prázdninovém Věstníku jsme opravili několik chyb a opravený Věstník uveřejnili na farním webu. Omlouváme se zejména Magdaléně Melzerové a Jáchymovi Váně za neuvedení jména, resp. špatné uvedení křestního jména. **(red.)**

KŘESŤANSKÝ ŽIVOT JE VDĚČNÁ ODPOVĚĎ

Modlitba je upamatování se před Bohem na svoje dějiny. Protože naše dějiny jsou dějinami Jeho lásky k nám. Zapomnění je kořenem každého zla...

„Zachraň, pomoz, osvobod' mne“ – to je krásná prosba k Pánu. Bůh očekává toto volání, protože může a chce zlomit naše okovy. Bůh nás nepovolal k životu, abychom zůstávali deprimováni, nýbrž abychom byli osvobozeni, žili ve vděčnosti a radostně poslouchali Toho, který nás tolik obdaroval, nekonečně víc než kolik bychom kdy mohli my dát Jemu! A to je krásné. Bůh ať je vždy veleben za všechno, co v nás učinil, činí a učiní!

Papež František, katecheze o Božích přikázáních, www.radiovaticana.cz

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru.

Adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka; **telefon:** 725 797 561.

E-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz.

Internet: <http://lhoteckafarnost.cz>. **Příspěvky do Věstníku** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800 (Česká spořitelna)

2. rozšíření kostela a výstavba farního centra č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800 (Česká spořitelna) – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou www.tiskem.cz.

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 24. 8. 2018.

Uzávěrka příštího čísla je **5. září 2018**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.